

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De morte d[omi]ni p[ost] gustatu[m] acetu[m] ca. clxxvij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Euangelica

cum eris in paradiſo. Nō intellige de terrenō vñ expulſus est adam, neq; de angelico: quia ad illum ante christū nemo ascendit, s; in requie: qd est esse cū iſtu. Vcl hodie eris meū: qd est esse in padiso. Forte fuit anima huic cum anima christi in ſinu abrae: r; cū illa regreſſa. Et qz nō tunc penerrauit latro celoſ: enā ex alijs multjs locis ſcripturaz errarunt quidā: putātes eſſe multa loca bonorū pter celū: paradíſum ſc; ade: loca qz in aere et terra: vbi beate vſuent, nec tamē dñi vides būt. Soli em̄ pfecti cū angelis fruunt' detiſione. Ob hoc etiā dicitū putant. Multe māſſiones in domo patris mel sunt.

Xpgo p̄gini om̄issa ē. La. CLXXXIII.

Labant autem iuſta crucem mater iſu et maria cleophe et maria magdalene et ioānes. Tunc dixit iſus matr̄ de ioanne. Dulier ecce filius tuus. Et ioanni ait, ecce matr̄ tua. Et ex illa hora accepit eā dīscipul̄ in ſuam: qz ſuā hūs matr̄, vel in ſuā: qz p̄atēm: vel in communione r̄p̄ ſuaꝝ. Tn̄ nihil credit̄ habuisse p̄p̄tū: s; cū eēt beata xpo cū aplis. Quia ioānes aſtitit iſte ſpecialē eiꝝ curaz cruciſiōni, ideo die badebat, eadē legiſ paſſio finiſpm: licet merito poſtremus. De tenebris factis a ſexta vſq; ad horam nonam. Ca. CLXXXV.

Bexta autē hora

a tenebre facete ſunt vſq; ad nonā per vniuersam terrā. Nō fuit eclipsiſ ſere erat ad ſolem. Ecliptiſ at fieri ſolē tñ in ſynodo ſoliꝝ et lune. Legiſ: quia tūc atheiſtiſ vigebat ſtudium: r; cum inquisiſſent pbiſ loſophi cauſas tenebraꝝ, nec inueniſſerūt dixit dionyſiſ artiopagita: qz deus nature patiebatur. Et fecerūt ei aram: r; ſup ſchierūt Ignoto deo, de qua legiſ in actibꝝ apolloſorum. Tamē origenes videtur velle qz tenebre ille tñ fuerūt ſuper vniuersam terram ſudee: qz ſig vniuersum orbem diſſuſe fuſſent: in ali qzbiſ historijs ethniſ corum inueniſſerūt ſcriptum. Et ſicut trbꝝ diebus ſug egyptiſ ſcrip- Quia trbꝝ horis pro- tense ſunt tenebre, ſo- r; nos celebraamus te

os fuerūt tenebre, in terra vero iſſenypbi erāt filii illi lux erat: ita modo qz ecōtra as: qz nec albi monacli. ix. factūt lectiones erāt tenebre alij naſiſ p mortuis: r; tūc etiā pmatuſ tenebra rum inſinuaſ: que in illis diebꝝ ceperūt pcedere diem. Extinctio candelariū ſugam ſignat apolloꝝ. Vcl qz paulatim fit: occiſiōne pphetaꝝ a praua generaſiōe facēt, r; tandem moſtem intellige.

De clamore domini ad patrem,

Capl̄m. CLXXXVI

Circa hora no

e naz iſus clamauit voce magna dices Heli vel heloy lama eſeb̄ thani: vna dictio eſt heli: r; ſonat de⁹ meus. Hel em̄ nomē dei eſt. oꝝ id ē me⁹. Quid aut ſonet vox illa chii Euāgelista interpretat⁹ eſt. Hic p̄tꝝ qz psalmus qui eſſe verbiſ ſincipit de chio ſcrip⁹ eſt: nō vi quidā putant ex pſona dāuid: v̄l heſter v̄l mārdochei. Et dixit quidā, Heliā vocat iſte. Hi romani erāt non intelligentes hebreum. Clamabat aut iſus ſe derelictū a patre: nō qz deitas ſeparaſta eſſet ab humanitate, ſed qz ita traditū erat a patre calamitatibꝝ: qz viſdebaſ derelictus. Vcl ſe derelictū a patre dicit: quia tūc ſere inutiliſ viſdebaſ paſſio eius: qz de ſoto genere hominū nō viſdebarūt quia redimit: niſi latro qui ferē ſolus credebat in eū. Vñ dicit in elata Fact⁹ ſum ſicut qui colligiſ ſtūpulam in melle. Et in psalmo. Singulariſ ſum ego donec traſe am: excepta brā xgi ne: quā etiā tūc creddiſſe credim⁹. In huiusmodi eī ſemp̄ ipſa excipiſtur.

Metaphorice loq; ne: quā etiā tūc creddiſſe credim⁹. In pore messis ppoſuit pater familias colligere messem: nō inuenit niſi ſp̄cili ſtipulam, ita fuit d̄ chio: cū ſēpore gratie deberet messem ſuam, id eſt iudeos colligere: nō inuenit niſi ſolum latronem fidelem.

De morte dñi post gustatū aceti

Capl̄m. CLXXXVII.

Oſtea ditit iſus

p ſitio. Vias at erat ſibi poſitū ace to plenuꝝ, r; vñ ex militibꝝ ipleuit

b

Historia

spongā acetō: et eam imposuit arundini superpositā isopo: et circūligatā, et dabat ei bibere. Fuerūt q̄ dicerent: crucifixos citi⁹ mori: si acerū cū felle biberet, et ideo milites acetus secum tulisse: vt citius possent liberari a custodia: si citius morerent̄ quos crucifigērent. Potuit esse q̄ vile vinū secū rarerāt ad bibendū: et ex calore q̄si acerū faciūt est. Unū ad notandū eius acrēdīcēt ali⁹ euāgelistā de vinū myrrhatū: ali⁹ cū felle mixtū. Lungi libasset ieiua acerū: dixit Cōsummatū ē. q̄cqd sc̄ fieri oportebat anq̄ moreret. Uel virtus humāne corruptiōis dicit eē p̄summatū. Iesus aut̄ clamauit voce magna dicens. Pater in man⁹ tuas cōmēdo sp̄ritū meū: et inclinato capite tradidit sp̄ritū.

Designis i morte dñi. Ca. CLXXXVII

Ecce velum tē

e pli qđ erat aū sancta sanctor̄ scissum ēa sūmo vsc̄ deorsū. Remigio qđ velū qđ dicebat exteri⁹: scissum est, qđ mystice tm̄ dicūt̄ est: v̄l forte etiā velū appensum aī fores templi: qđ ad tegendas fores appositiū est, dī ioseph⁹ cū interiori velo scissum. Hā etiā euāgelistio nazareo⁹ supliminare templi infinite magnitudinis fractū eē legit̄ auditasq̄ voces in aere. Tāleam⁹ ex his se dibi. Terra qđ mota ē, petre scisse, monumēta aperta. Et quidā sancti surrexerūt a mortuis, et venerūt in hierlin: et apparuerūt multis. Forte hi fuerūt de q̄b⁹ sup̄ eplām ad breos legi⁹: q̄ multū affectauerūt sepeliri in terra sancta: vt dño resurgente resurgerent. Utrū aut̄ aliq̄ corū ita pīnāserint, et cum dñi ascēdēte ascēde Beda sup mattheu⁹ dñi ascēdēte ascēde Iti credēti sunt cuī rint nescim⁹. Q̄ aut̄ aliqui eoz iter⁹ mori sui sunt: postq̄ dñi surrexisse testificati sunt, scimus quia corpora quorūdaz adhuc quiescūt in hierusalēni: et sanctus scariot⁹ ot̄i vñus eoz fuisse a quibusdam perbi bec⁹. His vñis centurio: et q̄ cuī eo custodiebat iēsū timuerūt et dicebāt. Vtere fili⁹ dicitur iste,

Beda sup mattheu⁹ Iti credēti sunt cuī ascēdēte ascēdēte simul. corp̄e. De quo magis Hieronym⁹ dubitat. Discitur sanct⁹ scariot⁹ fuisse abbas: q̄ mortuo tuo quidaz monachi inconsolabiliter dolentes morui sunt: et adhuc p̄aginati ȳlo dēcūt.

Quia hora ix: mortuo dño centurio: factus est prece fidei nostre. Et p̄ fidis recedentib⁹ licuit ioseph⁹ et nicode⁹ disponere de funere: et mulierib⁹ accedere. p̄pius Iōdo hora nostra cōuenit: nō ad missale officiū sed quāsi ad funeris obsequiū.

Exfractis curib⁹ latronū t̄p̄s lācear⁹ est. Caplīm. CLXXXIX.

Idēi autē nere

mannerēt pendētes in cruce in magna die sabbati rogauerūt platiū ut frāgerent̄ crura eoz: et tolleret̄ ne festū corrū horrore diuturni cruciat⁹ fedare. Lū. Opīnīo est crucē dñi q̄ milites p̄mi fregili xv. pedes habuisse ī sent crura latronū: et altū: et tabulā supponerūt ad fessū ī sitā pedē et dimidiū, uenientes eū mortuū os nō cōmīnuerūt ex eo. Sed vñus militū lancea lat⁹ el⁹ dextrū p̄forauit, et p̄tinu exsūt sanguis et aqua: et q̄ lanceauit eū: vñras dūt q̄daz cū fere caligassent oculi el⁹: et casu tetigisset oculos sanguiue el⁹ clare vidit.

Jitē sup locūb̄dītū crucifīcētū. Et sc̄ ptū ē grece, otheos, i. h̄ de⁹, basileos simon, rex noster, proseonas, i. ante secula glanfī, opatus est, sothlas, i. salutem, emesotis, i. in medio, gis, id est terre.

De sepultura dñi. Ca. CLXXX.

Im autem sero

factū esser: ioseph⁹ decurio, i. vñus de ordīne curie ab arimathia, q̄ et ramathā ciuitas helchane p̄iis samuelis: diues et iustus, de q̄ etiā quidā putant cōscrīptum esse psalmū. Beat⁹ vir: q̄ non cōsenit actib⁹ et p̄silijs alioz: petijt a p̄sillato corpus iēsū, q̄r et ip̄e dīscipulus erat iēsū: s̄ in occulo, venit quoq̄ etiā cū eo nicode⁹ fētis myrrhe et aloes q̄s libras cētū. Ista amaritū dñe sua vermes arcet a corporib⁹ mortuorū et accepērūt corp⁹ iēsū: et inuolutū sydone quā emerat ioseph⁹: ligauerūt līneis albo: que credit̄ attulisse nicode⁹. Erat at nō lōge monumentū nouū in petra excisum: in q̄ posuerunt eum. Et quia ī simplici sydone inuolutum est corpus iēsū: instituit siluerster papa: vt sacrificiū altaris ī līnco mī pāno celebretur.

